

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at artikel 17, stk. 1, litra d), i forordning 2020/852 og artikel 10, stk. 2, i forordning nr. 1367/2006 er blevet tilsidesat for så vidt angår kravet om ikke at gøre væsentlig skade.
5. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at begrundelsespligten er blevet tilsidesat.

-
- (¹) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2139 af 4.6.2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 for så vidt angår fastsættelse af de tekniske screeningskriterier til bestemmelse af de betingelser, hvorunder en økonomisk aktivitet kvalificeres som bidragende væsentligt til modvirkning af klimaændringer eller tilpasning til klimaændringer, og til fastlæggelse af, hvorvidt den pågældende økonomiske aktivitet i væsentlig grad skader nogle af de andre miljømål (EUT 2021, L 442, s. 1).
- (²) Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet af 25.6.1998 (EUT 2005, L 124, s. 4).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18.6.2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT 2020, L 198, s. 13).

Sag anlagt den 14. oktober 2022 — SE og SF mod Rådet

(Sag T-644/22)

(2022/C 472/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: SE og SF (ved advokaterne S. Bonifassi, E. Fedorova, T. Bontinck, A. Guillerme og L. Burguin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- forordning (EU) 2022/1273 (¹) annulleres, for så vidt som den ændrer artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) 269/2014 (²) og indfører en indberetningspligt for sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Rådet har overskredet sin kompetence på området for restriktive foranstaltninger. Ifølge sagsøgerne er indberetningspligten ikke en nødvendig foranstaltning for at give afgørelse 2014/145/FUSP (³) virkning, og denne bestemmelse overlapper således medlemsstaternes kompetence til at gennemføre restriktive foranstaltninger. Desuden havde Rådet ikke kompetence til selv at indføre og definere en overtrædelse af en indberetningspligt, der ikke henhører under en restriktiv foranstaltning, eller til at harmonisere de sanktioner, der skal pålægges for en sådan overtrædelse.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er tale om magtfordrejning, idet den med kort frist pålagte indberetningspligt sammen med medlemsstaternes pligt til at sanktionere manglende overholdelse af denne pligt med en sanktionsordning, der bl.a. består af konfiskationer, er blevet vedtaget med det ene, eller i hvert fald afgørende, sigte at opnå et andet formål end det angivne.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, under henvisning til at indberetningspligten ikke var nødvendig, og at følgerne af en manglende overholdelse af indberetningspligten derfor ikke står i et rimeligt forhold til det formål, som tilstræbes med forordningen.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at retssikkerhedsprincippet er blevet tilsidesat, under henvisning til at den anfægtede forordnings artikel 1, stk. 4, hverken er klar eller præcis, og at det ikke er muligt at forudse, hvorledes den vil finde anvendelse.

- (¹) Rådets forordning (EU) 2022/1273 af 21.7.2022 om ændring af forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2022, L 194, s. 1).
- (²) Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 6).
- (³) Rådets afgørelse 2014/145/FUSP af 17.3.2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT 2014, L 78, s. 16).

Sag anlagt den 19. oktober 2022 — Lidl Stiftung mod EUIPO — MHCS (Nuance af farven orange)

(Sag T-652/22)

(2022/C 472/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ved advokaterne M. Kefferpütz and K. Wagner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: MHCS (Épernay, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: MHCS

Det omtvistede varemærke: EU-varemærke nr. 747 949

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. august 2022 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 118/2022-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at bære deres egne omkostninger.
- EUIPO tilpligtes at betale de af Lidl Stiftung & Co. KG afholdte omkostninger.
- Subsidiært, såfremt det omhandlede varemærke ikke erklæres ugyldigt, hjemvises sagen til appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 4, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 og af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Utilladelig fortolkning af det omhandlede varemærke gennem henvisning til eksterne omstændigheder
- Ulovlig undladelse af at tage den angivne beskrivelse i betragtning ved fastlæggelsen af det omhandlede varemærkes genstand
- Urigtig antagelse om, at den grafiske gengivelse som sådan opfylder kravet i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 40/94
- Urigtig antagelse om, at EUIPO havde givet anledning til berettigede forventninger